

[Jens Møller]

man sætte hastigheden ned. Det kan måske være meget gavnligt af hensyn til trafikikkerheden, men det var jo ikke af den grund, man kom med det, det var af hensyn til besparelser, og der er masser af mennesker – jeg ved det, jeg har talt med dem – der siger: Ja men sikke da noget pjat, hvorfor skal vi nu have det tvunget ned over hovedet på os, når det vittiglig næsten ingenting betyder? Når de så møder disse annoncer om, at nu skal de spare, så siger de: Nej, I kan rende og hoppe; når I behandler os på den måde og vil tvinge os til sådan noget pjat, så gider vi da ikke spare på de andre områder. Det er den reaktion, man får. Jeg er sikker på, at disse hastighedsbegrænsninger i virkeligheden har virket sådan, at vi får større forbrug af energi, end vi ville have haft uden.

Noget andet er spørgsmålet om forbruget af el i de mange forskellige maskiner, man bruger i husholdningen. Den forrige ordfører var lidt inde på det med hensyn til farve-TV. Det samme gælder en lang række andre områder, køleskabe osv., hvor man i virkeligheden kunne klare sig med et betydelig mindre forbrug, og hvor der er maskiner, der kan gøre det allerede nu. Man skulle måske spørge ministeren, om man overvejer at give nogle normer for disse maskiner, normer for, hvor meget de må bruge i forhold til det arbejde, der udføres. Kunne man sætte sådan nogle normer for det, der kunne sælges i Danmark af den slags ting, ja, så ville man derigennem kunne være med til at gennemføre en virkelig besparelse i vores energiforbrug, og hvis det blev gjort på rette måde, kunne det måske endda blive til fordel for dansk industri og beskæftigelse.

Den vedvarende energi er også et område, vi må arbejde videre med, med større kraft hen ad vejen, efterhånden som vi får nogle resultater ud af det.

Som det fjerde har vi så naturgassen. Det er her som på alle andre områder inden for energien sådan, at vi inden for kristeligt folkeparti ikke har låst os fast i nogen ekstreme synspunkter, hverken til den ene eller den anden side, men gerne vil kunne se både pro et contra. Der er ting, der tyder på, at vi netop skal have den naturgas og skal have den nu. Der er oliemangelen. Det er forholdene i Iran, der igen har demonstreret for os, hvor sårbar vores olieforsyning er, og hvor let vi kan løbe ind i en situation, hvor vi ikke kan

få den nødvendige olie. Det viser os, at det er her og nu, vi har brug for denne naturgas, og måske ikke om tyve eller tredive år, hvor man nok har fundet på noget andet. Det siger altså til os, at nu skal vi have fart på med at få naturgassen indført.

I samme retning peger det, at vi nu ved, at der er større mængder i Nordsøen, end man hidtil havde regnet med. Da der er opnået rimelige priser og forhold i det hele taget i forhandlingerne mellem regeringen og koncessionshaverne, kunne disse ting sige til os: kom i gang med det hurtigst muligt!

Men der er også ting, der taler imod. Noget af det, der for os er vigtigst her, er den indskrænkning i det frie forbrugsvalg, som dette ganske naturligt vil føre med sig. Vi er modstandere af tvang over for mennesker overalt og går imod det alle vegne, hvor det kan lade sig gøre. Men her er et af de steder, hvor man, hvis man skal lægge disse ledninger ud, også må sikre, at der bliver et rimeligt forbrug, for ellers kan de ikke forrentes.

Men her mener vi, man må skelne. I de tilfælde, hvor der er tale om nye boligområder, er det vel naturligt, at man kan pålægge, at der skal bruges en ganske bestemt energiform i disse nye boligområder, enten det så er naturgas, fjernvarme, eller hvad det er. Men det ligger noget anderledes, når der er tale om gamle boligområder, hvor folk i forvejen har en eller anden form for opvarmning. Her er vi indstillet på, at man må have de mindst mulige indgreb fra det offentlige på disse områder, og skal det ske, så må det i hvert fald være over en rimelig lang periode, så der kan ske en naturlig udskiftning.

Men foruden dette er der også andre ting, der kan gøre én betænkelig. Der er de miljømæssige ulemper. Kuldioxydkoncentrationen, som jeg nævnte før, vil også naturgasen forøge.

Endelig er der de sikkerhedsmæssige forhold. Vi må jo ikke glemme, at heller ikke naturgas er uden problemer på dette område. Jeg er så gammel, at jeg kan huske den tid, da enhver by med respekt for sig selv havde sit eget gasværk, og hvor man ved disse gasværker havde nogle meget store gasbeholdere. Jeg husker den gysen, der som dreng gik igennem én, hver gang man skulle forbi den gasbeholder, for tænk nu, hvis den sprang i luften! Man havde jo læst om andre steder i verden, at hele og halve byer var blevet lagt